

I. POUCZENIE O UPRAWNIENIACH I OBOWIĄZKACH PODEJRZANEGO W POSTĘPOWANIU KARNYM

I. РОЗ'ЯСНЕННЯ ЩОДО ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ ПІДОЗРЮВАНОВОГО У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Джерело: Вісник Законів за 2005 р., поз. 893 (Dz. U. z 2015 r. poz. 893)

Підозрюваний у кримінальному провадженні має зазначені нижче права:

1. Право на надання пояснень, також у письмовій формі, право відмовитися від надання пояснень або відмовитися відповідати на окремі питання, без необхідності вказувати причини відмови (ст. 175 § 1, ст. 176 § 1)*. У випадку виклику з'явитися особисто, обґрунтування відсутності через хворобу є можливим виключно у разі надання довідки, виданої судовим лікарем. Інші види звільнень є недостатніми (ст. 117 § 2a).

2. Право користуватися допомогою самостійно обраного захисника. Якщо підозрюваний доведе, що не має достатніх коштів для оплати захисника, суд може визначити державного захисника (ст. 78 § 1). Не можна мати одночасно більш ніж трьох захисників (ст. 77). У випадку засудження або умовного припинення кримінального провадження на підозрюваного може бути покладений обов'язок сплати вартості державного захисту (ст. 627, ст. 629).

3. На вимогу підозрюваного під час його допиту може бути присутній захисник (ст. 301).

4. Якщо підозрюваний не знає достатньою мірою польської мови – право на використання безкоштовної допомоги перекладача, також у контактах із захисником (ст. 72 § 1).

5. Право на отримання інформації щодо суті обвинувачення, його доповнення і змін, а також правової кваліфікації інкримінованого йому злочину (ст. 313 § 1, ст. 314, ст. 325a § 2 і ст. 325g § 2).

6. Право подавати клопотання про проведення слідчих дій чи дізнання, наприклад про допит свідка, отримання документа, прийняття висновку експерта (ст. 315 § 1, ст. 325a § 2). Якщо існують побоювання, що свідка не можна буде допитати під час слухання, підозрюваний може подати клопотання про його допит судом або звернутися до прокурора щодо допиту свідка у цьому порядку (ст. 316 § 3).

7. Право на доступ до матеріалів справи, на здійснення виписок і копій. Можна відмовити у доступі до матеріалів, керуючись важливим інтересом держави або інтересами провадження (ст. 156 § 5).

8. Право подавати клопотання про ознайомлення із матеріалами слідства чи дізнання до його завершення. У ході цих дій підозрюваного може супроводжувати захисник (ст. 321 § 1 і § 3, ст. 325а § 2).

9. Право подавати клопотання про направлення справи до медіаційного провадження із метою примирення із потерпілим (ст. 23а). Участь у медіаційному провадженні є добровільною. Позитивні результати проведеної медіації беруться до уваги судом під час визначення покарання (ст. 53 § 3 Закону від 6 червня 1997 р. – Кримінальний кодекс, Вісник Законів № 88, поз. 553, з наст. зм. (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.)).

10. Якщо злочинець, який раніше не був засуджений за навмисний злочин із застосуванням насилля, до слухання виправив шкоду або відшкодував завдану шкоду, за клопотанням потерпілого можна припинити кримінальне провадження щодо злочину, покарання за який є не більшим ніж 3 роки позбавлення волі, щодо злочину проти майна, покарання за який є не більшим ніж 5 років позбавлення волі, а також щодо описаного у ст. 157 § 1 Кримінального кодексу ушкодження тіла, крім тяжкого (ст. 59а Кримінального кодексу).

11. Право на узгодження із прокурором клопотання про винесення вироку і визначення судом встановленого покарання або інших заходів без доказування (ст. 335 § 1), яке може бути взяте судом до уваги, якщо потерпілий не заперечуватиме (ст. 343 § 2). Таке клопотання можна також подати самостійно, до вручення повідомлення про дату слухання (ст. 338а) або під час слухання, до моменту закінчення першого допиту усіх обвинувачених (ст. 387 § 1), проте у такому разі суд може взяти його до уваги тільки у разі, якщо прокурор і потерпілий не заперечуватимуть (ст. 343 § 2, ст. 343а § 2, ст. 387 § 2). Якщо суд візьме до уваги клопотання, він може застосувати особливе пом'якшення покарання (ст. 60а Кримінального кодексу). У справі про тяжкий злочин це може відбутися тільки тоді, коли клопотання було подане до вручення повідомлення про дату слухання (ст. 387 § 4). У справі щодо злочину, покарання за який є не більшим ніж 5 років позбавлення волі, суд може також відійти від призначення покарання і визначити інший захід (ст. 60а Кримінального кодексу).

12. У прискореному провадженні, у випадку забезпечення участі підозрюваного у провадженні шляхом відеоконференції, Поліція вручає йому запит про розгляд справи (ст. 517b § 2а, ст. 517е § 1а). Він може подавати клопотання та заяви, а також здійснювати процесуальні дії виключно в усній формі із внесенням до

протоколу. Процесуальні документи, яких не можна було передати до суду, можуть бути зачитані під час слухання (ст. 517ea § 1 і § 2). Таким же чином може бути забезпечена участь у провадженні захисника і перекладача (ст. 517b § 2c-2d). У прискореному провадженні клопотання про обґрунтування вироку може бути подане в усній формі із внесенням до протоколу або подане у письмовій формі протягом 3 днів із дати оголошення вироку; строк для подачі апеляції становить 7 днів (ст. 517h § 1 і § 3).

Підозрюваний не зобов'язаний доводити свою невинуватість, як і не зобов'язаний надавати докази, що можуть йому зашкодити (ст. 74 § 1). Водночас він зобов'язаний пройти:

1. огляд тіла і обстеження, не пов'язані із порушенням цілісності тіла, взяття відбитків пальців, фотографування та показ іншим особам (ст. 74 § 2 п. 1);

2. психологічні та психіатричні обстеження, а також дослідження, пов'язані із проведенням процедур на тілі, окрім хірургічних, за умови, що це не загрожує здоров'ю, якщо проведення таких досліджень є необхідним (зокрема, забір крові, волосся або виділень із організму, наприклад слини); дослідження повинні бути проведені уповноваженим працівником служби охорони здоров'я (ст. 74 § 2 п. 2);

3. взяття поліцейським мазка зі слизової оболонки щоки, якщо це є необхідним та не загрожує здоров'ю (ст. 74 § 2 п. 3).

Невиконання цих обов'язків може призводити до затримання і примусового приводу підозрюваного, як і призводити до застосування щодо нього у необхідному обсязі фізичної сили або технічних засобів, що слугують для упокорення (ст. 74 ч. 3а).

Підозрюваний також зобов'язаний:

1. з'являтися за кожним викликом і повідомляти орган, який здійснює провадження, про кожну зміну місця перебування, що триває більш ніж 7 днів, зокрема також у зв'язку із позбавленням волі в іншій справі; у випадку неявки підозрюваний може бути затриманий і приведений примусово (ст. 75 § 1 і § 2);

2. вказати адресу, на яку надсилатиметься кореспонденція (ст. 132 § 1 і § 2); в іншому разі дія або слухання буде проведене за відсутності підозрюваного; невказання адреси може також зробити неможливим подання клопотання, скарги або апеляції з причин закінчення строків (ст. 133 § 2);

3. вказати адресу для відправлень у межах країни, тоді коли перебуває за кордоном; в іншому разі лист, надісланий на останню відому в межах країни адресу, буде вважатися таким, що був успішно доставлений, а дія або слухання буде

проведене за відсутності підозрюваного; невказання адреси може також зробити неможливим подання клопотання, скарги або апеляції з причин закінчення строків (ст. 138);

4. вказати нову адресу у випадку зміни місця проживання або перебування, зокрема також у зв'язку із позбавленням волі в іншій справі; в іншому разі лист, надісланий на попередню адресу, буде вважатися таким, що був успішно доставлений, а дія або слухання буде проведене за відсутності підозрюваного; невказання адреси може також зробити неможливим подання клопотання, скарги або апеляції з причин закінчення строків (ст. 139).

„Підтверджую отримання роз'яснення”

(дата, підпис)

* Якщо не вказано іншої правової підстави, положення у дужках означають відповідні статті Закону від 6 червня 1997 р. – Кримінальний процесуальний кодекс (Вісник Законів № 89, поз. 555, з наст. зм. (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).

II. POUCZENIE O UPRAWNIENIACH ZATRZYMANEGO NA PODSTAWIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU ARESZTOWANIA

II. РОЗ'ЯСНЕННЯ ЩОДО ПРАВ ЗАТРИМАНОВОГО НА ПІДСТАВІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОРДЕРУ НА АРЕШТ

Джерело: Вісник Законів за 2015 р., поз. 874 (Dz. U. z 2015 r. poz. 874)

Особа, затримана на підставі європейського ордеру на арешт, має зазначені нижче права:

1. Право на отримання інформації про причину затримання і на те, щоб бути вислуханим (ст. 244 § 2)*.

2. Право на надання пояснень, право відмовитися від надання пояснень або відмовитися відповідати на окремі питання, без необхідності вказувати причини відмови (ст. 175 § 1), а також право давати або відмовитися давати показання у своїй справі (ст. 244 § 3).

3. Право на невідкладний контакт із адвокатом або юридичним радником та на безпосередню розмову з ними (ст. 245 § 1).

4. Право користуватися допомогою самостійно обраного захисника. Якщо затриманий доведе, що не має достатніх коштів для оплати захисника, суд може визначити державного захисника (ст. 78 § 1).

5. Якщо затриманий не знає достатньою мірою польської мови – право на використання безкоштовної допомоги перекладача (ст. 72 § 1).

6. Право на отримання копії протоколу затримання та на ознайомлення із матеріалами, що стосуються причин затримання (ст. 244 § 3).

7. Право повідомити найближчого родича або іншу вказану особу, а також роботодавця, школу, навчальний заклад, командира та особу, що керує підприємством затриманого або підприємством, за яке він несе відповідальність, про затримання (ст. 245 § 2, ст. 261 § 1, § 2 і § 3). Про затримання Поліція повідомляє орган, який здійснює проти затриманого провадження в іншій справі, якщо їй відомо про таке провадження (ст. 261 § 2а).

8. Якщо затриманий не є громадянином Польщі – право на контакт із консульським управлінням або із дипломатичним представництвом держави, громадянином якої він є. Якщо він не має жодного громадянства – право на контакт із представником держави, в якій затриманий проживає на постійній основі (ст. 612 § 2). У випадку застосування тимчасового арешту повідомляється консульське управління або дипломатичне представництво держави, громадянином якої є тимчасово арештований (ст. 612 § 1). Якщо це передбачається консульським договором між Польщею і державою, громадянином якої є затриманий, відповідне консульське управління або дипломатичне представництво буде повідомлене про затримання також без його прохання.

9. Право подати до суду скаргу щодо затримання протягом 7 днів із дня затримання. У скарзі можна вимагати вивчення обґрунтованості, законності та правомірності затримання (ст. 246 § 1).

10. Право на негайне звільнення, якщо причини затримання перестали існувати, або через 48 годин з моменту затримання, якщо затриманий не буде переданий протягом цього часу до суду із клопотанням про застосування тимчасового арешту. У випадку передачі до суду затриманого буде звільнено, якщо протягом 24 годин від моменту передачі йому не буде вручена постанова про застосування тимчасового арешту (ст. 248 § 1 і § 2).

11. Право на отримання інформації щодо змісту європейського ордеру на арешт (ст. 607k § 2) та на отримання його копії разом із перекладом, а також із повідомленням про засідання суду щодо передачі і тимчасового арешту. Якщо у

зв'язку із особливими обставинами не здійснено перекладу, суд організовує його здійснення або інформує про зміст європейського ордеру на арешт (ст. 607l § 1a).

12. Право на подання заяви щодо передачі, а також право на надання згоди на передачу і згоди на обвинувачення за інші злочини ніж ті, що вказані у клопотанні про передачу, а також згоди на виконання покарання у вигляді позбавлення волі чи заходів, що полягають у позбавленні волі за ці злочини (ст. 607l § 2). Згода не може бути відмінена. Результатом надання згоди є прискорення провадження щодо європейського ордеру на арешт (ст. 607k § 2, ст. 607l § 2, 607m § 1 і § 1a, ст. 607n § 1).

13. Право на подання скарги щодо передачі протягом 3 днів із дня оголошення постанови, проте у випадку недоставлення затриманого на засідання суду – з дня вручення постанови (ст. 607l § 3).

14. Доступ до необхідної медичної допомоги.

За клопотанням держави, яка видала європейський ордер на арешт, можливим є застосування тимчасового арешту на період, що не перевищує 7 днів, до надходження європейського ордеру на арешт, а після цього на період, необхідний на передачу, не більш ніж на 100 днів (ст. 607k § 3 і 3a).

„Підтверджую отримання роз'яснення“

(дата, підпис)

* Якщо не вказано іншої правової підстави, положення у дужках означають відповідні статті Закону від 6 червня 1997 р. – Кримінальний процесуальний кодекс (Вісник Законів № 89, поз. 555, з наст. зм. (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).

III. POUCZENIE O UPRAWNIENIACH ZATRZYMANEGO W POSTĘPOWANIU KARNYM

III. РОЗ'ЯСНЕННЯ ПРО ПРАВА ЗАТРИМАНОВОГО У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Джерело: Вісник Законів за 2015 р., поз. 835 (Dz. U. z 2015 r. poz. 835)

Затриманий у кримінальному провадженні має зазначені нижче права:

1. Право на отримання інформації про причину затримання і на те, щоб бути вислуханим (ст. 244 § 2)*.

2. Право давати або відмовитися давати показання у своїй справі (ст. 244 § 3).

3. Право на невідкладний контакт із адвокатом або юридичним радником та на безпосередню розмову з ним (ст. 245 § 1).

4. Якщо затриманий не знає достатньою мірою польської мови – право на використання безкоштовної допомоги перекладача (ст. 72 § 1).

5. Право на отримання копії протоколу затримання (ст. 244 § 3).

6. Право повідомити найближчу особу або іншу вказану особу, а також роботодавця, школу, навчальний заклад, командира та особу, що керує підприємством затриманого або підприємством, за яке він несе відповідальність, про затримання (ст. 245 § 2, ст. 261 § 1, § 2 і § 3). Про затримання Поліція повідомляє орган, який здійснює проти обвинуваченого провадження в іншій справі, якщо їй відомо про таке провадження (ст. 261 § 2а).

7. Якщо затриманий не є громадянином Польщі – право на контакт із консульським управлінням або із дипломатичним представництвом держави, громадянином якої він є. Якщо він не має жодного громадянства – право на контакт із представником держави, в якій затриманий проживає на постійній основі (ст. 612 § 2). Якщо це передбачається консульським договором між Польщею і державою, громадянином якої є затриманий, відповідне консульське управління або дипломатичне представництво буде повідомлене про затримання також без його прохання.

8. Право подати до суду скаргу щодо затримання протягом 7 днів із дня затримання. У скарзі можна вимагати вивчення обґрунтованості, законності та правомірності затримання (ст. 246 § 1).

9. Право на негайне звільнення, якщо причини затримання перестали існувати, або через 48 годин з моменту затримання, якщо затриманий не буде переданий протягом цього часу до суду із клопотанням про застосування тимчасового арешту. У випадку передачі до суду затриманого буде звільнено, якщо протягом 24 годин від моменту передачі йому не буде вручена постанова про застосування тимчасового арешту (ст. 248 § 1 і § 2).

10. Доступ до необхідної медичної допомоги.

„Підтверджую отримання роз’яснення”

(дата, підпис)

* Якщо не вказано іншої правової підстави, положення у дужках означають відповідні статті Закону від 6 червня 1997 р. – Кримінальний процесуальний кодекс (Вісник Законів № 89, поз. 555, з наст. зм. (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).

IV. POUCZENIE O UPRAWNIENIACH TYMCZASOWO ARESZTOWANEGO W POSTĘPOWANIU KARNYM

IV. РОЗ'ЯСНЕННЯ ПРО ПРАВА ТИМЧАСОВО АРЕШТОВАНОГО У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Джерело: Вісник Законів за 2015 р., поз. 885 (Dz. U. z 2015 r. poz. 885)

Тимчасово арештований має зазначені нижче права:

1. Право на надання пояснень, право відмовитися від надання пояснень або відмовитися відповідати на окремі питання, без необхідності вказувати причини відмови (ст. 175 § 1)*.

2. Право користуватися допомогою самостійно обраного захисника. Якщо тимчасово арештований доведе, що не має достатніх коштів для оплати захисника, суд може визначити державного захисника (ст. 78 § 1). На вимогу тимчасово арештованого, який не має захисника, і незалежно від його майнового стану, суд призначає державного захисника для участі у засіданні суду, яке стосується подовження застосування тимчасового арешту, а також розгляду скарги щодо застосування або подовження застосування цього заходу (ст. 249 § 5). У випадку засудження або умовного припинення кримінального провадження на тимчасово арештованого може бути покладений обов'язок сплати вартості державного захисту (ст. 627, ст. 629).

3. Якщо тимчасово арештований не знає достатньою мірою польської мови – право на використання безкоштовної допомоги перекладача (ст. 72 § 1).

4. Право повідомити найближчу особу або іншу вказану особу, а також роботодавця, школу, навчальний заклад, командира та особу, що керує підприємством затриманого або підприємством, за яке він несе відповідальність, про арешт (ст. 261 § 1, § 2 і § 3). Про застосування тимчасового арешту суд повідомляє орган, який здійснює проти арештованого провадження в іншій справі, якщо йому відомо про таке провадження (ст. 261 § 2a).

5. Якщо тимчасово арештований не є громадянином Польщі – право на контакт із консульським управлінням або із дипломатичним представництвом держави, громадянином якої він є (ст. 612 § 1). Якщо це передбачається консульським договором між Польщею і державою, громадянином якої є тимчасово арештований, відповідне консульське управління або дипломатичне представництво буде повідомлене про арешт також без його прохання.

6. Право на отримання інформації щодо суті обвинувачень, їхнього доповнення і зміни, а також правової кваліфікації інкримінованого злочину (ст. 313 § 1, ст. 314, ст. 325a § 2 і ст. 325g § 2).

7. Право на перегляд матеріалів у частині, що стосується доказів, зазначених у клопотанні про застосування або подовження тимчасового арешту (ст. 156 § 5a).

8. Право подавати до суду скарги щодо тимчасового арешту протягом 7 днів із дня отримання копії постанови про застосування або подовження тимчасового арешту (ст. 252).

9. Право подавати клопотання про відміну або зміну тимчасового арешту на інший запобіжний захід, який не пов'язаний із позбавленням волі. Таким заходом може бути нагляд Поліції або нагляд військового начальника, майнова застава або особиста порука, заборона на виїзд з країни, зобов'язання залишити житлове приміщення, яке він займає разом із потерпілим, призупинення службових повноважень або професійної діяльності, утримання від певного виду діяльності або від керування транспортними засобами. Клопотання буде розглянуте протягом 3 днів прокурором або судом. Постанова прокурора або суду може бути оскаржена тимчасово арештованим тільки у тому разі, коли клопотання було подане після того, як минуло принаймні 3 місяці із дня видання попередньої постанови щодо тимчасового арешту (ст. 254 § 1 і § 2).

10. Право на забезпечення необхідної медичної допомоги.

„Підтверджую отримання роз'яснення”

(дата, підпис)

* Якщо не вказано іншої правової підстави, положення у дужках означають відповідні статті Закону від 6 червня 1997 р. – Кримінальний процесуальний кодекс (Вісник Законів № 89, поз. 555, з наст. зм. (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).

V. POUCZENIE O UPRAWNIENIACH I OBOWIĄZKACH POKRZYWDZONEGO W POSTĘPOWANIU KARNYM

V. РОЗ'ЯСНЕННЯ ЩОДО ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ ПОТЕРПІЛОГО У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Джерело: Вісник Законів за 2015 р., поз. 848 (Dz. U. z 2015 r. poz. 848)

Фізична або юридична особа, благо якої було безпосередньо порушене або опинилося під загрозою через злочин, є потерпілим у кримінальному провадженні (ст. 49 § 1)*. Представник або опікун неповнолітнього потерпілого, повністю або частково недієздатного або безпорадного, може реалізовувати його права (ст. 51). Найближчий родич або особа, що залишається на утриманні померлого потерпілого, може реалізовувати його права (ст. 52).

У підготовчому провадженні, яке передує внесенню справи до суду, потерпілий є стороною процесу (ст. 299 § 1). У судовому провадженні може бути стороною (допоміжним обвинувачем), якщо вимагатиме цього до початку розгляду справи по суті (ст. 53 і ст. 54 § 1). У зв'язку із цим потерпілий має зазначені нижче права:

1. Право скористатися допомогою самостійно обраного представника, яким може бути адвокат або юридичний радник. Не можна мати більш ніж трьох представників одночасно. Залежно від результату процесу витрати, пов'язані із залученням представника, можуть бути покладені на обвинуваченого (ст. 627 – 629). Якщо потерпілий доведе, що не має достатніх коштів для оплати представника, суд може призначити державного представника (ст. 78 § 1, ст. 87 § 1 і § 2, ст. 88). У судовому провадженні, на вимогу потерпілого і незалежно від його

майнового стану, суд призначає йому державного представника; залежно від результату процесу на потерпілого можуть бути покладені витрати призначення такого представника (ст. 87а).

2. Право на безкоштовну допомогу перекладача, під час допиту або ознайомлення зі змістом доказів, якщо потерпілий не говорить польською, а також – у разі необхідності – якщо він є глухим або німим (ст. 204 § 1 і § 2).

3. Право на подання скарги щодо постанови про відмову розпочати або про припинення розслідування чи дізнання, а також скарги щодо бездіяльності, якщо протягом 6 тижнів з моменту подачі потерпілим повідомлення про злочин його не поінформували про початок або відмову розпочати розслідування чи дізнання (ст. 306 § 1 – § 1а, § 3, ст. 325а § 2).

4. Право подавати клопотання про виконання слідчих дій або дізнання, наприклад про допит свідка, отримання документа, прийняття висновку експерта (ст. 315 § 1, ст. 325а § 2). Якщо існують побоювання, що свідка не можна буде допитати під час слухання, потерпілий може клопотати про його допит судом або звернутися до прокурора щодо допиту свідка у цьому порядку (ст. 316 § 3).

5. Право на участь у заходах провадження, які здійснюються на підставі клопотання потерпілого, а також у заходах, яких не можна буде повторити під час слухання, зокрема також у доказуванні. У цих заходах також може брати участь представник потерпілого (ст. 315 – ст. 316). В особливому обґрунтованому випадку можна відмовити у допуску потерпілого і представника до заходів у зв'язку із інтересами провадження (ст. 317 § 2). Потерпілому належить право на повернення витрат, пов'язаних із явкою за викликом (ст. 618а – ст. 618е і ст. 618j). У випадку виклику з вимогою особистої явки обґрунтування відсутності через хворобу є можливим тільки у разі надання довідки, виданої судовим лікарем. Інші види звільнення є недостатніми (ст. 117 § 2а).

6. Право на участь у допиті експерта, а також право на ознайомлення із його письмовим висновком (ст. 318).

7. Право мати доступ до матеріалів справи, робити витяги і копії. Можна відмовити у доступі до матеріалів, керуючись важливим інтересом держави або інтересами провадження (ст. 156 § 5).

8. Право подавати клопотання про ознайомлення із матеріалами слідства або дізнання до його завершення. У ході цих дій потерпілого може супроводжувати представник (ст. 321 § 1 і § 3, ст. 325а § 2).

9. Право подавати клопотання про направлення справи до медіаційного провадження з метою примирення із підозрюваним (ст. 23а). Участь у медіаційному провадженні є добровільною. Позитивні результати проведеної медіації беруться до уваги судом під час визначення покарання (ст. 53 § 3 Закону від 6 червня 1997 р. – Кримінальний кодекс, Вісник Законів № 88, поз. 553, з наст. зм. (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.)).

10. Право подавати клопотання про виправлення шкоди або відшкодування завданої шкоди до закінчення розгляду справи по суті (ст. 49а).

11. Право подавати клопотання про припинення кримінального провадження щодо злочину, покарання за який є не більшим ніж 3 роки позбавлення волі, щодо злочину проти майна, покарання за який є не більшим ніж 5 років позбавлення волі, а також щодо описаного у ст. 157 § 1 Кримінального кодексу ушкодження тіла, крім тяжкого, якщо злочинець, який раніше не був засуджений за навмисний злочин із застосуванням насилля, до слухання виправив шкоду або відшкодував завдану нематеріальну шкоду (ст. 59а Кримінального кодексу).

12. Право на отримання інформації про відміну тимчасового арешту, застосованого до підозрюваного, або про його втечу зі слідчого ізолятора (ст. 253 § 3).

13. Право подавати скарги щодо будь-якої дії, що порушує права потерпілого (ст. 302 § 2, ст. 459).

14. Потерпілий, який є громадянином Польщі або громадянином іншої держави – члена Європейського Союзу, може звертатися за державним відшкодуванням відповідно до правил, визначених у Законі від 7 липня 2005 р. про державне відшкодування жертвам деяких злочинів (Вісник Законів за 2005 р. № 169, поз. 1415 (Dz. U. z 2005 r Nr 169, roz. 1415)).

15. Адреса місця проживання і адреса місця роботи потерпілого не вказуються у матеріалах справи. Вони можуть розкриватися тільки у виключних випадках (ст. 148 § 2а – § 2с).

16. У випадку загрози для життя або здоров'я потерпілого чи його найближчих, вони можуть отримати захист Поліції на час процесуальних дій, а якщо ступінь загрози є високим, вони можуть отримати особистий захист або допомогу у зміні місця перебування. Клопотання про надання захисту направляється до воєводського коменданта Поліції через орган, який здійснює провадження, або через суд (ст. 1–17 Закону від 28 листопада 2014 р. про захист і допомогу потерпілому і свідку, Вісник Законів за 2015 р., поз. 21 (Dz. U. z 2015 r., roz. 21)).

17. Потерпілий і його найближчі можуть отримати медичну, психологічну, реабілітаційну, юридичну та матеріальну допомогу у Мережі допомоги для осіб, потерпілих від злочинів (ст. 43 § 8 п. 1 Закону від 6 червня 1997 р. – Кримінальний виконавчий кодекс, Вісник Законів № 90, поз. 557, з наст. зм. (Dz. U. Nr 90, roz. 557, z późn. zm.)).

18. Якщо злочинцеві заборонено наблизитися або контактувати із потерпілим, така заборона, за клопотанням потерпілого, може також виконуватися в іншій державі – члені Європейського Союзу на підставі європейського наказу про захист (ст. 611w – ст. 611wc).

Потерпілий зобов'язаний:

1. вказати адресу для відправлень в межах країни, тоді коли перебуває за кордоном; в іншому разі лист, надісланий на останню відому в межах країни адресу, буде вважатися таким, що був успішно доставлений, а дія або слухання буде проведене за відсутності потерпілого; невказання адреси може також зробити неможливим подання клопотання, скарги або апеляції з причин закінчення строків (ст. 138);

2. вказати нову адресу у випадку зміни місця проживання або перебування, зокрема також у зв'язку із позбавленням волі в іншій справі; в іншому разі лист, надісланий на попередню адресу, буде вважатися таким, що був успішно доставлений, а дія або слухання буде проведене за відсутності потерпілого; невказання адреси може також зробити неможливим подання клопотання, скарги або апеляції з причин закінчення строків (ст. 139).

„Підтверджую отримання роз'яснення”

(дата, підпис)

* Якщо не вказано іншої правової підстави, положення у дужках означають відповідні статті Закону від 6 червня 1997 р. – Кримінальний процесуальний кодекс (Вісник Законів № 89, поз. 555, з наст. зм. (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z różn. zm.).